

de give kun Fordel for de Kommuner, der er Tale om, men der kan jo nok blive noget Slagsmaal om, hvem der ſkal have meſt af dem, og hvorledes Fordelingen ſkal ſte. Alſaa ſelve de mellemkommunale Beſtemmelſer give ikke nogen ny Skat, de give kun en ny Fordeling, og at denne Fordeling ſkulde være tilfredsſtillende for alle, er umuligt, thi de der miſte, ville ikke blive glade; det er kun dem, der ſaa noget, der blive det. — Sdet nu Loven har det Hovedformaal, jeg har nævnt, er det ganſte ſikkert den perſonlige Kommuneſtat, og det der knytter ſig dertil, det handler om. Lovforſlaget, ſom det er, rører jo kun indirekte ved de faſte Ejendommens Beſtattung, tangerer kun denne paa viſſe Punkter. Nu ſige imidlertid ærede Medlemmer og da navnlig det ærede Medlem for Præſtø Amts 1ſte Valgkreds (S. Scavenius) — ja ogſaa det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dineſen), men dette ærede Medlem har jo en ganſke egen Maade at tage Sagen paa — men navnlig alſaa det ærede Medlem fra Præſtø Amts 1ſte Valgkreds: ja jeg vil ogſaa være med til dette Lovforſlag om den perſonlige Kommuneſtat og den mellemkommunale Beſtattung. Det ærede Medlem er i den Henſeende blevet en bedre Ven af Sagen end i ældre Dage, da vi debatterede den i Folketinget for en Del Aar tilbage. Det ærede Medlem vil nu være med til det, her er Tale om, og vil tillige have Spørgsmaalet om Hartkornsſtatterne og andre faſte Statter afgjort, ikke blot for Sognekommunerne, men ogſaa for Amtskommunerne. Jeg kan meget godt forſtaa det Standpunkt, men jeg ſiger blot, at i og for ſig henhører det ikke under denne Materie. (S. Scavenius: Det gør ingen Ting!) Ja, jeg er ogſaa villig til at gaa ind paa en Forhandling derom, men jeg maa dog tillade mig at nævne, at jeg ved meget godt, at ogſaa en Omordning og Fikſering af Hartkornsſtatten kan man medtage her, men i og for ſig, naar Regeringen ſkal fremkomme med Forſlag om den perſonlige Kommuneſtat og den mellemkommunale Beſtattung, følger det ikke af ſig ſelv, at man tillige i dette Forſlag optager Grundbeſtattningen til Kommunerne til Overvejſe. Man kan gøre det, men det kan ogſaa være, at man derigennem kommer ind i de allerſtørſte Vanſeligheder; jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at det vil blive Tilfældet. Det ærede Medlem vil alſaa ikke nu have afſkrevet det ſom i Fjor, men vil have fikſeret Statterne til Kommunen og have nogen Forandring i Amtsbefattningen i ſamme Retning. Jeg ſkal ſige lidt om diſſe Spørgsmaal, thi de

ere jo aabenbart de intereſſanteſte. Hvis de kunne løſes, vil det jo være heldigt, men de kunne ogſaa komme til at lægge Forſlaget ſtore Hindringer i Vejen. Hvis man ville gaa den Vej, at man vil ſige: vi ville ingen mellemkommunal Beſtattung have; vi ville nøjes med at tage det ny Skattegrundlag op; vi ville ingen mellemkommunal Beſtattung have, men ramme Bedriſterne der, hvor de ligge; enten det nu er Hartkornsbedriſt eller andre Bedriſter, tror jeg, der var mere Logik i Standpunktet; ſaa ſaar man en Beſtattung, hvor man ſiger: det er ikke blot paa Hartkorn, vi lægge Beſtattung, men vi lægge Beſtattung paa alle faſte Værdier, paa Fabriker, Møller, og hvad det nu maatte være; man ſaar da en Beſtattung af Bedriſten efter dens Værdi. Jeg har tidligere taget Ordet derfor. Det vilde der være bedre Forſtand i, ikke ſaaledes ſom det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dineſen) mener, at man paa en Gang kan hǒppe om og ſige: Nu have vi taget det bort fra Hartkornet, og nu lægge vi det uden videre paa Bygningsafgiften. Det kan man ikke gøre. Man maatte til en viſ Grad blive ved den ældre Beſtattung og indføre et nyt Grundlag, og der have vi Assuranceværdien; vi have jo debatteret Husſtatten i Sundbhyerne i Fjor. Alſaa, for ſaa vidt man vilde føre ſine Overvejſer der hen til, at man vilde ſige: Vi have jo det norſke Ekſempel paa en Værdibeſtattung i Kommunerne; vi ville gaa over til den Slags Beſtattung, og man ſaa, vel at mærke, vilde være mindre vel ſtent for de mellemkommunale Regler, men beſtatte Bedriſten efter dens Værdi, hvor den ligger, ſaa er der god Forſtand i det Standpunkt, baade for de mindre Kommuner og for Amtskommunerne, og jeg anſer det ikke for umuligt at komme frem ad denne Vej. Jeg har ſelv rørt ved det under Finanslovsbehandlingen i Fjor, og jeg maa ſige, at det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dineſen) er meget uſkønſom over for mig i den Henſeende. Jeg vil ikke ſvare paa diſſe Godtøbsſtyttringer om, at Indretrigsminiſteren ikke bryder ſig om andet end om at lave Embedsmænd og ikke bryder ſig om at reformere Hartkornsbeſtattningen o. lign.; ſaa-dant mener jeg det ærede Medlem ſkulde holde ſig for god til at komme med, og jeg ſva rer ikke paa det. Men ogſaa ellers var det ærede Medlem lidet ſkønſom over for mig, thi den eneſte, ſom i Fjor udtalte over for det ærede Medlems Mindretalsforſlag til dette Lovforſlag, at der var noget i det, og at det var noget, vi kunde tale om, det var Miniſteren. Det ærede Medlems Kolleger